

Juryrapport André Veltkampbeurs 2018

De André Veltkamp beurs 2018 gaat naar '**Paradijsvertraging**', de afstudeervoorstelling van de Mime-Opleiding en de Opleiding Productie Podiumkunsten.

Zo, dat is eruit. De uitslag is nu bekend. Dit wordt dus geen voorstelling van de jury met een klassieke spanningsopbouw voor de onthulling van het geheim. Daarmee geeft de jury direct haar bedoelingen prijs, want 'Paradijsvertraging' verdient een tweede leven na de Academie. En dat is precies waar de André-Veltkampbeurs voor bedoeld is. Naast 1000 euro prijzengeld, krijgt de winnende voorstelling ondersteuning van de Academie voor Theater en Dans, en hopelijk van een producent en programmeurs de steun om het onafhankelijke, naschoolse leven van Paradijsvertraging te verlengen. En dat is in de geest van André Veltkamp die van 1997 tot 2010 directeur was van de Academie.

Want *Paradijsvertraging* openbaart de vitaliteit, diversiteit, kwetsbaarheid en de kracht van het collectief. Veelzijdigheid is een understatement voor deze groep performers in optima forma. De Mime Lichting 2018 heeft een 'koppige mentaliteit, ruggengraat, en een nijdige anarchie'. Want de acht mannen en een vrouw zoeken naar bescherming, maar zijn ook ware Paradijsverbouwers in die ondergrondse zadenbunker op Spitsbergen. *Paradijsvertraging*, in de regie van Ko van den Bosch, werkt als een ijzersterk oerschreeuwritueel, als klankkast tegen de huidige tijd. De jury verliet 'gelukkig' de zaal en gaat het graag vanavond opnieuw zien. Kortom; het is een buitengewoon collectief dat deze productie tot stand heeft gebracht.

In 2014 gonsde het al door de gangen van de Jodenbreestraat: "Loes heeft acht jongens en een meisje aangenomen." Al snel vormde deze lichting een collectief dat optrad op Karavaan Festival, in Paradiso, en al in het eerste jaar maakten zij een memorabele slaapkamervoorstelling met Karina Holla.

De jury was dus niet alleen aangedaan door de kwaliteit van 'Paradijsvertraging', maar ook door de individuele klasse van de spelers en dat wat eraan voorafging. Een paar ruwe schetsen over de veelzijdigheid van de spelers. Vincent van Woerkom maakte in zijn laatste jaar een ijzingwekkende performance. Hij droeg daarin een muilkorf gevuld met glas, maar Vincent heeft ook een niet onverdienstelijke Michael Jackson imitatie in huis. Jurriaan de Vos is de multitechneut van het gezelschap, hij is computerprogrammeur en bouwer. Hij ontwierp het decor van Paradijsvertraging, construeerde een bewegend fotolandschap met kilometers draad en katrollen en maakte indruk met 'Weg'; een water-regen-fietsinstallatie op het dak van de Academie. Jasper Koopmans vormt met Jurriaan het duo de Bosboys. Hun liefde voor natuur en theater versmelten in *Zwemzucht* in Vianen of in de Kennemerduinen of in het vliegenbos; Jasper schittert ook in een supermarktreclame en als DJ. Len Pillen maakte al fysiek furore in het dansmekka Judson Memorial in New York, maar bleek onder regie van Marlies Heuer ook een begenadigd tekstacteur. Ivar Schutte kwam in zijn zoektocht naar een betere wereld, naar synthese tussen de maatschappij, politiek en theater in contact met Wunderbaum en was recent te zien in de herneming van *Dreef* van Boukje Schweigman. Luuk Weers viel op internationale podia in slaap onder regie van David-Weber Krebs, en maakte met Hali Neto het indrukwekkende *Primordial*, een fysiek duet dat op zichzelf al een

afstudeerprijs verdient. Hali Neto speelt ook bij jeugdtheatergezelschap Bonte Hond. In de voorstelling *Broek Uit* behandelde hij het heikele thema 'douchen na de voetbalwedstrijd'. Santino Slootweg ontroerde in een solo over de dood van zijn vader en als Robin dicteerde hij de computer in zijn hunkering naar 'de eerste grote ware liefde' in *Kussen met de ware Robot*. Maar hij speelt ook over de hele wereld comedia del'arte met theatergroep Hotel Courage. Sue-Ann Bel studeerde af met een verpletterende solo *LEB NNA-EUS* met als intrigerende ondertitel; "*ik hou ervan als wij bang zijn voor mij.*" Sue-Ann is ook als performer bij Maas actief en met Jakop Ahlbom is zij komend seizoen op weg naar het dansfeest van de eeuw in Le Bal. En uiteraard werd deze Lichting 2018 altijd gesteund of gedragen door productieleiders. Zoals Janiek Bouman, inmiddels ook alumnus van de Opleiding Productie Podiumkunsten (OPP).

Veelzijdigheid is dus een understatement voor deze groep. Een groot deel van de klas speelt in de voorstelling *For the Time Being* van Boukje Schweigman, genomineerd voor de mimeprijs en zaterdag nog eenmaal te zien in Compagietheater. Uit de acht jongens en dat ene meisje in 2014 is in 2018 een groep mannen en een vrouw ontstaan, die de breedte van de huidige mime vertegenwoordigen. En waar we als collectief nog veel van horen. NRC Handelsblad voorspelde voor deze mensen al een eigen groep als Alex d'Electricque of Carver. En de vergelijking dringt zich op met Schwalbe, die als afstuderende klas een succesvolle groep begonnen.

Over de voorstelling zegt een van de juryleden het volgende: de Paradijsvertraging gaf mij vrijheid in mijn hoofd, een indringend decor werd voor mijn eigen associaties, een sauna voor mijn hersens. Vooral een trigger voor vrolijke gedachten. Een te kleine portie heel goed eten.

Ik kwam er gelauterd uit. Alles aan deze voorstelling had geklopt. En misschien ook niet. Maar dat maakt niet uit. De inzet, de energie, de dikke kwast waar zij grof en toch heel sensueel was opgezet. De voorstelling bestond uit één groot gelukkigmakend gevoel. Einde citaat.

Paradijsvertraging biedt hoop in een verschaald toneellandschap, aldus Loek Zonneveld.

De jury ziet in dit collectief de vitaliteit van Paradijsverbouwers die aanstekelijk strijden voor hun eigen denkbare toekomst.